

Lovas István: A saját csapdjába esett nyugati sajtó

2014 június 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Két rövid logikai lépésben bizonyítható, hogy a nemzetközi sajtó gy?löli Magyarországot. Ehhez elegend? két kihívó kérdés.

HIRTELEN KIDREÜLT, BURJÁNOZTAK NÁLUNK A FÜGGETLEN ORGÁNUMOK: RÁGALOMHADJÁRAT

1. Jelentkezzen bárki szerkesztőségünknel egyetlen olyan külföldi lap tudósítás bemutatásával, amely az elmúlt négy évben jelent meg és akár a legapróbb részletében is ellene megy a „klubrádiós” véleményformálók nézeteinek.
2. Jelentkezzen bárki szerkesztőségünknel, aki e nyugati tudósítók forrásaként szolgáló „klubrádiós” véleményformálók bármelyikének szájából az elmúlt majdnem negyed században egyetlen olyan esetet is hallott, amikor a magyar és bármely más náció összehasonlításából nem a magyar került ki belőle megszegyenülve. Mivel jelentkezőt nem várunk, bizonyítottnak tekintjük: a nyugati sajtó Magyarországról szóló jelentései alapja a magyargyűlölet.

Tegyük hozzá és szögezzük le nem először, hogy ilyen véleményformáló értelmisége a világ egyetlen országának nincs. Azt is tegyük hozzá, hogy ezek a véleményformálók elsőpr? többsége az SZDSZ nev? párthoz tartoztak.

Vagyis a nyugati média pontról pontra olyan képet terjesztett Magyarországról, amelyet a magyar választók szabad akaratából a történelmi süllyeszt?be küldött párt tagjai illetve holdudvarra mond neki tollba úgy, hogy az sutba dobva a szakma minden szabályát, kritikátlanul át is veszi. A jobboldali kacérkodással nem vádolható volt tévéelnök Hankiss Elemér jelentette ki 2000-ben arról a New York Times-ban megjelent tudósítás szerz?jér?l, aki azt állította, hogy a Fidesz a MIÉP-pel együtt kormányoz, hogy ? is olyan füzettel érkezett Budapestre, amely csak az ismert balliberális neveket tartalmazta, és akit?l elvárták a megszokott szellem? tudósítást.

Ez a média eddig is nyakló nélkül hazudott a magyar média „szörny?” helyzetér?l, noha az szabadabb nyugati társánál, mert ugyan hazudhat, ha akar, de az – a magyar média egészét tekintve - nem kötelez? számára. A rabszolga nyugati sajtó azonban most az RTL/Origó ügy nyomán saját csapdjába esett, azaz újabb hazugságaival visszamen?leg cáfolja korábbi hazugságait. Arról az idegen médiáról van szó, amely a magyar sajtóviszonyokat a belaruszhoz vagy a kazahhoz hasonlította, az EBESZ korábbi sajtófelel?se, Haraszt Miklós és nem egy hazai társa nyomán. A nyugati sajtó azt állítja, hogy a legnézetesebb magyar tévéállomást, a független RTL Klub-ot a kormány a reklámadóval meg akarja regulálni. Holott korábban azt írták és mondták, hogy Magyarországon már csak egyetlen független tévéállomás sugároz, ami az ATV. Mint tette azt a Konrád-Heller-féle véleménytábor által agyonszeretett német Die Zeit cím? hetilap, amelynek online kiadása június 10-én hosszú cikkben ír a reklámadó teremtette új helyzetr?l Hadjárat a baloldaliak ellen címen. Ennek els? mondatában azt írja, hogy a választások után még az eddiginél is nagyobb hatalmú Orbán Viktor miniszterelnök meg akarja fojtani „a független médiumokat és kormányzati szerveket”. Eddig úgy tudtuk ugyanebb?l a lapból, hogy ezek már rég nem függetlenek. Kés?bb ez a mondat következik: „Az RTL Klub Magyarország utolsó független tévéadóójának számít”. Holott eddig az egész német sajtó is azt sulykolta, hogy nálunk csak az ATV független. A Die Zeit cikke alatt állnak korábbi írásai a témában. Mint az, amely a „Tudósítók tiltakoznak a magyar f?szerkeszt? eltávolítása ellen” címmel jelent meg. Az Origo.hu portál f?szerkeszt?jér?l van szó, akit a magyar miniszterelnök, írja a Die Zeit, azért akart eltávolítani, hogy „további kritikus hangokat hallgattasson el”. Micsoda? Egy újabb „gleichschaltot” médiumról derül ki utólag, hogy független? És nem is az övé az egyetlen „kritikus hang” a fehérorosz szint? magyar médiában?

A cikk alatt felsorolt korábbi írások közül a második a hetilapnak Heller Ágnes ex-marxista filozófussal készült interjúja. Idézzünk néhány idevágó mondatot „A Magyarországon egyáltalában nincs sajtószabadság” hazugságcímmel április 6-án megjelent interjúból: „Csak az állami adókat lehet olcsón fogni... Csak egyetlen független tévéadóóról beszélhetek, az ATV-r?l, amelyet Budapesten és máshol ingyen lehet fogni... Vagy a Klubrádiót. Mindkett? az egyetlen csatorna, amelyeken liberálisok, valóban konzervatívok és baloldaliak szót kaphatnak”, állítja az a filozófusn?, aki 2011-ben hasonlóan gyomorforogató hazugságaival traktálta az Európai Parlamentet meghívói és a magyarországi ellenzéki EP-képvisel?k nagy örömére.

A magyarügyben oly kényes Die Zeit ethosát jelzi egyébként, hogy pár hete kiderült, f?szerkeszt?je, Giovanni di Lorenzo az európai parlamenti választásokon két országban is szavazott, ami illegális.

Megkapó, hogy sem e lap, sem társai nem hajlandóak következetesen félrevezet? magyarországi forrásaik igen könnyen, szabad szemmel is pillanatok alatt cáfolható állításai ellen?rzésére.

A nyugati sajtó Magyarországgal szembeni állásfoglalásának jellemz?je nem csak a szenny, a hazugság, a ferdítések folyamatos és kötelez? feltalálása, hanem két-három állandó téma napi fenntartása, csakis a mi esetünkben. Ezek közé tartozik az antiszemitizmus és variációi, mint a széls?ségek, a fajgy?lölet, cigányellenesség, a kormány „összejátszása” vagy „összekacsintása” a Jobbikkal, stb.

Lukács Csaba e Magazin június 7-i számában pontos adatok halmazával alátámasztott cikkében (Tizenkét tábla – Ceausescu: Románia legfontosabb árucikkei az olaj, a zsidók és a szászok) bemutatta, mi folyik keleti szomszédunkban az antiszemitizmus téren. Miközben a témában a román kormány és Románia bírálását nagyítóval kell keresni a nyugati sajtóban. Míg a vezet? lap, a Le Monde Pet?fi szobrát is Horthy-szobornak nézi, addig az egész nyugati sajtó szinte némasági fogadalmát teljesíti afölött, hogy Romániában - írja–Lukács Csaba – Ion Antonescu marsall, Románia 1946-ban háborús b?nök elkövetése miatt felakasztott diktátora ma is Targovista város díszpolgára. Valamint számtalan szobra van szerte az országban, több helyütt utcát neveztek el róla, a Piesti-i városi múzeum pedig nemzeti h?sként, nagy hazafiként mutatja ?t be. Arról a Romániáról van szó, ahol a székel? zászló „problémás”, de a Vaszgárda zászlaja vidám lobog. Vajon mi lenne, ha Magyarországon tennék ugyanezt Szálasi Ferencre emlékezve? Miközben – idézi Lukács Raul Hilberg amerikai történészt, a holokausztkutatók doyenjét – „Németországot leszámítva egyetlen ország sem vett részt olyan mértékben a zsidók legyilkolásában, mint Románia”.

Hogy a nyugati média mennyire kényszeresen tárgyalja és rágja ugyanazt a csontot, helykímélés miatt egyetlen friss példa. Különböz? szerz?kt?l a brit Times június 12-én, a szintén brit üzleti (!) International Business Times 13-án, a New Zealand Herald 14-én, valamint Pablo Gorondi, az amerikai Associated Press budapesti tudósítója június 10-én hatalmas terjedelemben írt az ezer b?rnél is többel lenyúzott Szegedi Csanád-féle régi sztoriról. A felsorolt médiumok „új” témája az ügyben: egy évvel ezel?tt (!) Szegedi, az egykori jobbikos, körülmetéltette magát.

De még ez sem elég a nyugati sajtónak: a Huffington Post német kiadása június 11-én azért panaszkodik, mert

Európa – szerinte – éppen a magyar „jobboldali populistákról” felejt el beszélni. Igen b? lére eresztett panaszáradatának szerepl?i az er?söd? Jobbik, Kerényi Imre, „Herr Orbán”, a Fidesz és az, hogy „magyar útleveleket osztogatnak Szlovákiában”. Lapunk nevét lefordítja németre – miközben az elmúlt csaknem negyed században egyetlen nyugati sajtótermék nem fordította le, mit jelent az adott nyelven a Népszava vagy a Népszabadság. Dieter Schoff, a magyar jobbpopulista témák nyugati el?fordulási gyakoriságának kevesl?je nyilván elfelejtette olvasni még saját honlapját is, mert ott kilométer hosszúságú interjú jelent meg például június 9-én a volt SZDSZ-es alapító K?szeg Ferencsel „A politikai közép elt?nése Magyarországról”, valamint 3 nappal korábban egy hasonló hosszúságú interjú, az SZDSZ egykori oktatási miniszterével Bozóky Andrással „Magyarország visszafordulása” címmel. Talán mondani sem kell, hogy mindkét interjú b?velkedik azon témákban, amelyek említését Schoff hiányolja.

Miközben a magyar kormány és a jobboldali magyar sajtó még a legszembeszök?bb valós tények kimondásától is tartózkodik, s?t fél. Nehogy megsértsen bárkit és azért, mert – naivan – ett?l bármiféle viszonzást, például oktan rugdalások visszafogását reméli. A cselekedetr?l nem is szólva.

Erre is egyetlen példa: az ENSZ 2014-et az évtizedek óta a legbrutálisabb elnyomás és megszállás alatt él? palesztinokkal valódi szolidaritás évének nyilvánította. Brüsszelben a budapesti H?sök tere funkcióját betölt? Cinquantenaire, más néven Jubileumi parkban május 24-én ennek tiszteletére rendeztek szolidaritási napot, uniós támogatással. Vagy 30 tematikus sátorban mutatták be a beduinok, a palesztin n?k, a gyarmatosító által elrabolt vízkészletek ügyét és egyéb témákat. A diadalív el?tt gigantikus emelvényen palesztin zenekar játszott. A diadalívr?l 8 méter hosszú palesztin zászló lógott, miközben vidám középiskolások a belga f?városban ritkán szikrázó napsütésben járták körbe tánclépésben a parkot, hatalmas palesztin zászlókat lengetve. Vajon ugyanerre a rendezvényre sor kerülhetett volna nálunk? Err?l talán Andersen tudna néhány mesét írni. És ha a hatóságok netán egyetlen aprócska pavilon felállítását engedélyeznék a H?sök terén, akkor azt több titkosrend?r venné körbe, mint látogató. Azt olvasóink fantáziájára bízunk, hányan és milyen vádakkal tüntetnének a rendezvény ellen, és hogy másnap milyen vádak söpörnének át a nemzetközi sajtóban, kizárólag azokra támaszkodva, akik bizonyos kijelentések elhangzását tanúsítanak. A nálunk dívó félelem egyébként még további és alantasabb támadásokra biztatja az ellentábort.

A „független” és „kereskedelmi alapon álló” nyugati sajtó persze azt is megmagyarázná, miért hallgat az épp említett palesztin szolidaritási évr?l és tesz úgy, mintha olvasóit Szegedi Csanád és mindaz jobban érdekelné, aminek közös nevez?je a magyargy?lölet.

Az a sajtó, amely kötelez?en rágalmaz és hazudik, rabszolga. És e rabszolga sajtó meri nem szabadnak bélyegezni azt a magyarországi sajtót, amely büntetlenül onthatja legaljasabb rágalmait saját hazájáról abban a reményben, hogy nyugati társai engedelmes pincsiként kritikátlanul hely adnak nekik naponta és óránként.

Lovas István - (Magyar Nemzet, 2014-06-21)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
